

Att göra det mesta av vår tid

Jag har en god vän som jag känt i 20 år. Även om 20 år inte är ett helt liv så är det en tillräckligt lång tid för att se honom gå igenom flera av de stora övergångarna i ett människoliv. Övergångar som att börja studera, bli klar med studierna, få jobb, byta jobb, gifta sig och få barn. Det övergångar som vi ofta kallar transitionsfaserna i vårt liv.

Transitionsfaser är särskilda tider i vårt liv där vi på ett eller annat sätt upplever att det normala livet rubbas eller skakas. Faser där vi märker att vi stiger in i en ny tid och ett annat sätt att leva vårt liv. Transitionsfaserna är tider i vårt liv där vardagens rutin bryts och en öppenhet för att tänka till om hur vi lever blir synligt i vårt liv.

Även om min vän inte ännu lärt känna Jesus, så märker jag att de faser jag nämnde alltid har ackompanjerats av en större andlig öppenhet i hans liv, en större vilja att ställa sig frågan; finns det något jag missar eller har jag tänkt fel?

Transitionsfaserna är viktiga tider i vårt liv, där vi ofta på ett annat sätt är öppna för Gud. Ibland kommer transitionsfaserna naturligt via de övergångar som hör till de flesta människoliv, ibland via en personlig tragedi eller, som vi upplever just nu, ett radikalt förändrat världsläge.

Som organisation är vår uppgift att berätta om Jesus i en av människans mest avgörande livsskeden. Studietiden är på många sätt en enda lång transitionsfas, en tid där man får nya vänner, upptäcker mera om sig själv och får tänka igenom hur man vill leva sitt liv.

Men på många sätt lever vi i en särskild tid. Både pandemin och kriget i Ukraina gör att vi förutom de normala förändringarna i livet genomlever en kollektiv transitionsfas. En tid där allt skakar och färre saker känns säkra i vårt liv.

I den här tiden har ett ord ur Hebreerbrevet 11:28 varit i mina tankar: *”Då vi alltså får ett rike som inte kan skaka, låt oss vara tacksamma och tjäna Gud efter hans vilja, med vördnad och fruktan.”*

Vår uppgift är alltid viktig, men under de senaste veckorna har jag på ett särskilt sätt gripits av nöden av att arbeta för Guds rike i vår tid. I en tid då allting skakar är vårt budskap om Jesus och Hans rike som inte kan skaka det som människor behöver höra.

”

Som organisation är vår uppgift att berätta om Jesus i en av människans mest avgörande livsskeden.

Den osäkerhet som kommer av skakningar vi upplever kan alltså i bästa fall bidra till en större andlig öppenhet i vår tid. För oss som känner Jesus är det inte en tid för att låta sig nedslås, utan en tid för att hitta kraft i hoppet som vi har i Jesus och med förnyad energi be om ett andligt uppvaknande i studievärlden; att be om arbetare till skörden och att arbeta uthålligt för att utrusta studerande att vittna om Jesus i sin vardag, med sina liv.

Även om mycket är osäkert gällande framtiden följer varje kris en möjlighet. Tar vi vara på tiden väl så tror jag de kollektiva transitionsfaserna vi upplever i vår tid kan vara dörren för att se Jesus bli känd i studievärlden. Jag hoppas du vill vara med i bön och/eller handling och jobba för det här. ●

Benjamin Sandell

Studentarbetare i Vasa och Jakobstad

Ute på campus med Jesus och kaffe!

I flera års tid har HSSM delat ut kaffe på Yrkeshögskolan Arcada. Det har, förutom en mängd kaffe, lett till många samtal, förböner, skratt och tävlingar! Det har även tjänat missionens direkta syfte – att föra människor till avgörandet om tron på Jesus (se FSSMnytt 05/21).

Under det här läsåret har ett ivrigt team ledda av **Nico Villanen**, **Jonathan Vik**, **Anders Svartström**, **Wihtori Karukka** och **Amos Nordman** delat ut kaffe de allra flesta onsdagar vid "de tre lejonerna". Liksom det var för Daniel och hans vänner i GT, har Herren varit med teamet vid lejonerna och ingången till campus. Antalet "stammisar" ökar, och många berättar för teamet att kaffebordet och teamets närvaro är veckans höjdpunkt:

– Oftast på vägen hem från skolan står ni här med era glada smajl och delar ut gratis kaffe. Det är så svårt att inte tycka om er, säger **Elias Kackur**, en av stammisarna.

– Ert uppdrag är som ni säger att sprida glädje – och det lyckas ni verkligen med. Man blir kvar och pratar länge efter att man druckit sitt kaffe. Ibland kommer man tillbaka efter att man redan gått för mera samtal och kaffe, fortsätter **Sara Sjöblom**, en annan av stammisarna.

– Det väcker en; fast man har distanslektion så går man ut för "det är ju onsdag, det är kaffeutdelning", avslutar Elias med ett skratt.

Intervju: Anders Svartström

Hälsningar från Mariefhamn!

För några månader sedan drog vi igång en Alphakurs som vi hade varannan onsdagskväll. Vi brukade ha med några som vi judit med från skolan (Ålands lyceum). Det blev fina diskussioner, även om en utmaning var att få kontinuitet i samlingarna.

Efter Alphan beslut vi att ha "vanliga" ungdomssamlingar varje vecka, med andakt, sång, bön och svenskt kaffe(!). Vi riktar dock fortsatt in oss på studeranden i skolan, och försöker varje vecka att bjuda med ungdomar.

Något ni gärna får be för är att ungdomssamlingarna här på Åland skulle få bära frukt. Att sekulära skulle komma på samlingarna, att vi skulle få fina diskussioner om tro och om Jesus, och inte bara vardagliga diskussioner om t.ex. studier. En annan utmaning är att ungefär halva kärngruppen flyttar från Åland nästa höst pga. studier. Vi får lita på Gud, och att "Han som har börjat ett gott verk i er (oss) också ska fullborda det till Kristi Jesu dag".

Caspian Boström, gymnasiestudent, Mariefhamn

Att hitta sitt kall och sina gåvor

Jussi Miittinen var på besök tidigare i år. Han berättade en liknelse som fastnade för mej. Det handlade om ett övergivet örns-ägg som en höna tog hand om. När det var dags kläcktes ägget och örnen började leva med de andra hönorna. En dag såg örnen andra örnar flyga på himlen och frågade:

– Vad är de där för några, det ser kul ut?

– Det är örnar, svarade hönan, men vi lever här på marken.

Örnen levde hela livet med hönorna och upptäckte aldrig sin potential.

Det är ju en lite sorglig berättelse, men den talar till mej. Man

Kaffeutdelning vid Arcada. På bild fr.v.: Wihtori Karukka, Anders Svartström, Elias Kackur, Sara Sjöblom och Nico Villanen.

Ungdomssamling. Fr.v. Cornelia Sjöblom, Viola Norrgård, Oliver Rosenqvist, Saga Lindholm, Wincent Westerback, Caspian Boström och Aron Vik.

kan gå hela livet utan att hitta sitt kall. Jag kände lite igen mej själv. Bibeln lovar ändå att den som söker skall finna. Vi behöver inte vara örnar som går som hönor, vi får hitta våra kallelser med Guds hjälp och den Helige Andes ledning.

Benjamin Salo, el- och automationsteknikstudent, Vasa

Benjamin Salo, vice ordförande i VSM.

”Att inte vara värd någonting är inte bra för ungdomar med dålig självkänsla”

Det hände sig för femtio år sedan i Brobergsska samskolan, där Designmuséet i dag håller till, att Caty, klassens snyggaste tjej, kom till tro. Mer än så, hon berättade öppet om det i skolan och samlade sina skolkamrater till bibelstudier.

– Först var vi bara tre, sen kom det fler och fler.

Det var en stor sak personligen för **Laila Törnroos** som inte hade någon väckelsebakgrund. Och det var, tillsammans med troende i andra skolor, början på Studentmissionens lillasyster Skolungdomsmissionen SKUM i Helsingforstrakten. I Helsingfors fanns det inte färdiga strukturer för väckelse som i Österbotten.

Det var konkret skolungdomsmission. Visst fanns det ledare, men ungdomarna själva ordnade möten och läger och aktiv utåtriktad mission. Man marknadsförde möten med t.ex. ”Kom, diskutera och avgör”. **Henrik Perret** var en anlitad talare och skeendet födde massor med diskussioner, minns Laila.

– Förutom i skolorna samlades vi till möten hemma hos **Jo-han Eklöf** på Bulevarden. Det var många med som gjorde allt möjligt så det hände mycket. Och det var hemskt roligt, säger Laila, och berättar att gruppen tryckte tidningen ”Stop!” som

Exemplar av tidningen STOP! från år 1971.

”

”Guds ande kom över oss”.

delades ut på pulpeterna i klassrummen.

Skolungdomarna fick också komma till Studentmissionens möten, men skickades hem innan eftermötet. Kristina Fernström, deras ”coach” var nogga med att läxorna skulle göras. Det var en viktig markering att man undersöker studier och arbete. Det skyddade oss ungdomar från mycket flum.

Laila började studera kemi och fortsatte med Studentmissionens möten. Så småningom var det som om något ebbat ut, det blev färre människor, lite tråkigare möten och tonvikten blev mera teologisk. För mycket ”fattig syndig människa” kan bli problematiskt.

– Att inte vara värd någonting är inte bra för ungdomar med dålig självkänsla.

En förstahjälpl mot ”deppigheten” var att sjunga med i kören hos femte väckelsens ”folkliga” sida, den som kallades Lördagssamlingen. Den vägen ramlade den karismatiska rörelsen in i hennes liv. Man samlades, sjöng lovsånger, talade i tungor, någon uttydde.

– Guds ande kom över oss. Det plockade fram känslor av glädje, säger Laila och berättar hur hon gick hemåt från mötet längs Runebergsgatan och plötsligt talade ett helt annat språk.

Senare kom hon med i vad hon kallar ”Munccan bändi”, en gemenskap där också Ulla-Christina Sjöman var verksam till en början.

– Vi samlades i ett Munksnähem för att ha gemenskap, be och framför allt lovsjunga.

”I Studentmissionen fanns människor som brydde sig om andra”

Laila är kemist i grunden och hennes yrkesbana har handlat om ekologiskt ansvar. De första yrkesverksamma åren var hon lärare på Arcada (då Svenska Handelsläroverket), men flyttade senare till Martahaförbundet. Där jobbade hon som ekologisk rådgivare och lärde bl.a. ut hur varje produkt har en livscykel som en miljömedveten konsument bör beakta. Företagen igen får inte bara tjäna pengar utan har både socialt ansvar och ett miljöansvar. Det i sin tur kräver nya internationella standarder som hon var med om att utarbeta då hon jobbade på Nordtest (Nordiska ministerrådet) och senare som privatföretagare. Doktorsavhandlingen från 2005 handlar om företagets miljörapportering.

Från de teoretiska höjderna dök hon sedan ner på verkstadsgolvet igen för att inom ramen för en egen firma utbilda företagare i hur man följer de standarder hon varit med om att utveckla. Verksamheten ledde henne ända till Brasilien, Chile och Canada, medan Livets Ords företagarteam tog henne till Indien, Ukraina och Vietnam.

Det är inte utan att det varit bra med en ”standard” också för väckelserörelser. Det finns alltid risker när människor upplever något av Gud.

– Den upplevelsen blir sedan det viktiga, för att inte säga det viktigaste.

Smalspårighet finns överallt i andliga rörelser. Och för mycket av ”gå inte dit”-mentalitet.

– Det behövs olika saker för olika människor. Det viktiga är, att i rörelsen finns människor som bryr sig om och det tycker jag att vi hade på Studentmissionen.

Från Studentmissionens tid räknar Laila upp tre goda ting som hon burit med sig: på biblisk grund: nåden i Guds hjärta: jag vet på vem jag tror. Och dessutom alla de härliga uppmuntrande sångerna i Nordisk sång.

Det är ju ett bra betyg. ●

Text: Rolf af Hällström

**Bilder: Lailas arkiv,
Rolf af Hällström**

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT-
OCH SKOLUNGDOMSMISSIONEN RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Benjamin Sandell, vik. ledare för svenska verksamheten, studentarbetare i Vasa och Jakobstad, tfn 045 630 0237

Amos Airola, studentarbetare i Åbo, tfn 045 121 6907

Jean Banyanga, skolungdomspastor i Mariehamn, tfn 040 843 3535

Anders Svartström, frivillig studentarbetare i Helsingfors, tfn 040 085 9385

Jonatan Gauffin, vik. informatör, tfn 040 572 6453

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:

		MobilePay
Ledande för svenska verksamheten	9108	35985
Studentarbete i Helsingfors	9108 15	16490
Studentarbete i Otnäs	9108 1520	
Studentarbete i Jakobstad	9108 57	84466
Studentarbete i Vasa	9108 31	11925
Studentarbete i Åbo	9108 28	92413
Studentarbete i Mariehamn	9108 60	
Informationsarbete	9700	
Veritas Forum-arbete på svenska	9399	76201
Mission week	9030	

INSAMLINGSTILLSTÅND | Finland: RA/2020/1574. Tillståndet är i kraft tills vidare från och med 1.1.2021. Åland: ALR 2021/8572. Tillståndet är i kraft 1.1.-31.12.2022. Tillstånd att samla in pengar gäller så, att resurserna används i enlighet med Studentmissionens ideella mål. Tillståndet har beviljats för kontot FI66 8000 0710 2297 93, BIC DABAFIHH. Mer info på <https://studentmissionen.fi/stod-oss>